

## I Samuel 17:44-45

*“Daarna zeide de Filistijn tot David:*

*’kom tot mij zo zal ik uw vlees aan de vogelen des hemels geven en de dieren des velds.’*

*David daarentegen zeide tot de Filistijn:*

*”gij komt tot mij met een zwaard, met een spies en met een schild; maar ik kom tot u in de Naam van de HEERE der heirscharen, de God van de slagorden van Israel, dien gij gehoond hebt.’ “*

1 David en Goliath

2 David en Jezus

3 David en wij

Gemeente,

Je houd je hart vast als ze op elkaar afgaan. Goliath en David. Allebei komen ze van een berghelling af, Goliath van de zuidelijke en David van de noordelijke. En in het dal tussen die hellingen zullen ze elkaar treffen. Goliath: 2 meter 92 lang. Die past niet in de kamer bij jullie thuis. Helemaal bewapend. Helm, harnas, schild, beenbeschermers. Zijn harnas weegt zo’n 60 kilo. Hij loopt ermee of het een jasje is. Zijn zwaardpunt weegt 7 kilo. Hij zwaait ermee alsof het een knikkertje is. Een schilddrager loopt naast hem.

En David. De herdersjongen. 18/19 jaar jong. Die nooit een zwaard of speer in zijn handen heeft gehad. Zonder schild, harnas, wapens. Alleen een herderstasje, een slinger en een paar steentjes. Als je Davids moeder zou zijn, zou je hebben willen roepen: David, ga weg, draai om.

1 David en Goliath

Goliath barst uit in gebrul en dreiging. “Hond. Vervloekt bij Dagon dat je bent. Straks kunnen de vogels en de gieren, de hyena’s en de beren van je eten. Ik maak vogelvoer van je.”

Kijk, soms komt de duivel naar je toe heel stilletjes, als een engel van het licht. Hij verleidt, Hij verzoekt. Je zou het niet eens merken. Zo mooi ingepakt en zo geleidelijk. Dan ben je geneigd te denken: o dat lukt wel, hier kom ik wel doorheen, zit maar niet over mij in.

Soms komt de duivel naar je toe als een reus. Dreigend en schreeuwend. Dan wil hij je laten denken: dit kan nooit, dit hou ik nooit vol. Denk aan reus vervolging. Waar alle martelwerktuigen worden opgesteld en uitgelegd en men het gillen van andere gevangenen hoort. Stel je voor: we breken je, we branden je, we laten je gillen en krijsen. Reus vervolging. En je gaat denken: dat kan ik ooit, daar bezwijk ik toch voor. Reus wetenschap. Evolutietheorie is bewezen. 13 miljard jaar, oerknal, elke seconde is in kaart gebracht, het heelal bewijst het, de fossielen geven het aan, diersoorten bewijzen het. Dat scheppingsgeloof is belachelijk, telt niet mee. Daar maken we in de collegebanken sprokkelhout van. En je

gaat denken: dat is niet vol te houden, dat is alleen voor domme mensen die niet studeren nog te geloven.

Reus redenering. Die schreeuwt en roept: dat kan niet. God is goed en er is zoveel ellende. God is almachtig en toch komt de zondeval. God is genadig en toch gaan mensen voor eeuwig verloren. God is verkiezend en toch is het jouw verantwoordelijkheid en schuld. Dat kan niet. Dat geloof is dwaasheid en bedrog.

Reus aanklacht. Jij, jij hebt zoveel schuld. Jij hebt steeds dezelfde zonde gedaan. Jij hebt alle tijd voorbij laten gaan. Jij wist beter en toch heb je gezondigd. Jij hebt de zonde tegen de Heilige Geest misschien wel gedaan. Je zou gaan denken: het kan niet voor mij, het is te laat, bekeken, verloren.

Reus onmogelijkheid. Bekering, dat lukt je toch nooit. Dat hou je toch niet vol. Dan moet je zoveel laten schieten, dat is toch geen leven en lukt je toch niet. Dan moet je zoveel gaan bidden en naar de kerk gaan dat is toch niks voor jou. Dan ben je een leven aan het proberen en dan is het nog mislukt. Om je te laten denken: dan begin ik er maar niet aan, dan wacht ik nog maar, dan misschien later, maar nu niet in elk geval.

Kruisdragen. Wat jou wacht is zo zwaar, dat hou je toch niet vol. Als je nooit trouwen mag, als je weer alleen komt. Dat hou je toch niet vol. Dan vlieg je tegen de muren op.

In de christenreis van Bunyan komt reus Wanhoop voor. Die de pelgrims gevangen neemt en opsluit in kasteel Twijfel. En ze daar afblaft en alle hoop wil afnemen, zelfs om zichzelf van het leven te beroven.

Want het kan toch niet meer goedkomen. Reus Wanhoop wil je in kasteel Twijfel opsluiten en alle hoop ontnemen. Het kan toch niet voor me, ik houd het toch nooit vol. Als hij het wint is het over en uit, ben je in zijn greep ten verderve.

En David? David loopt rustig verder, onverschrokken, onbevreesd. David zegt: ik kom tot u in de Naam des HEEREN. Misschien denkt iemand: was ik maar zo. Zo moedig in geloof, zo standvastig, zo onbevreesd. En dan zo reus vervolging tegemoet, reus wetenschap, reus redenering, reus aanklacht, reus onmogelijkheid. Ik zal vol heldenmoed daar mij Zijn hand behoed, tienduizenden niet vrezen. Was dat maar zo.

## 2 David en Jezus

Hoe is dat gekomen? Waarom komen ze zo op elkaar af? Goliath en David. Nou, het is oorlog, opnieuw. Tussen de Filistijnen en Israel. Dat is niet voor het eerst. In hoofdstuk 13, als Saul koning is geworden, is er oorlog. En Saul verslaat hen. In hoofdstuk 14 weer. Dan verslaat Jonathan de Filistijnen. En in hoofdstuk 17 komen ze weer. En deze keer hebben ze een andere manier bedacht. Al twee keer is een oorlog tussen de twee

legers verkeerd uitgepakt voor hen, nu zetten ze een ander middel in. Hun reus. Goliath. Dat lijkt mooi: dan hoeven we niet met heel het leger te vechten, dan vallen er aan weerskanten niet zoveel doden. Dan doen we één tegen één. Maar daarachter zit natuurlijk: zo winnen wij tenminste. Tegen deze ene van ons kan niemand op. En dat zullen we eens goed laten voelen ook. Goliath kleineert het leger van Israel. Hij zegt zelf in vers 10 dat hij het leger van Israel gehoond heeft. Uitgedaagd. En daar zit de gedachte achter: ik kan doen wat ik wil. Niemand van dat leger kan tegen mij op, dus ik kan mijn gang gaan. Ik kan met dat leger doen wat ik wil. En zo dringt Goliath dat leger terug. Bedreigt het. Ondertussen doet Goliath heel wat. Want dat leger van Israel is niet zomaar een leger. Israel is het volk van Gods verbond. Waar Hij zich aan verbonden heeft. Góds volk. En daarom is het leger van Israel in deze fase van de heilsgeschiedenis het leger waar Hij Zichzelf verbonden heeft.

En dan moet u er eens op letten hoe Goliath over dat leger spreekt in vers 8: gij zijt knechten van Saul. Geen slagorde, leger van God, maar knechten, slaven van Saul. Zien we dat dan in onze tijd ook niet? De dingen die van God zijn, Zijn Naam, Zijn dag, Zijn inzettingen, Zijn geboden, Zijn gaven worden als verworvenheden van mensen gezien en behandeld.

Gods dag, de zondag, is een verworvenheid van de christenen die teruggedrongen word.

Gods Naam, God, Jezus, is een liefhebberij van christenen, die misbruikt wordt.

Gods inzetting, het huwelijk, is een traditie van christenen, die veranderd mag worden.

Gods gave, het leven, is een voortbrengsel van mensen, dat geaborteerd mag worden.

Gods Gemeente, de Kerk, wordt als menselijk verschijnsel betiteld, als christenhonden, intoleranten, last of gevaar voor de samenleving.

Wie ziet het niet, om zich heen in de maatschappij, om zich heen op werk, school, in familie. Ontwikkelingen, taalgebruik waarmee de dingen die van God zijn, gekleineerd worden, als menselijk gezien worden en teruggedrongen worden?

Zo staat Goliath lelijk te doen over de knechten van Saul. Over de slagorden van de levende God. Hij tast de dingen aan die van God zijn. En wie reageert er? Wie neemt het voor de dingen van de HEERE op? Wie treedt naar voren? Saul? Nee, de Geest van God is van hem geweken en nu staat er in vers 11: zij ontzetten zich en vreesden zeer. Jonathan? Die in hoofdstuk 14 in geloof gevochten en overwonnen had? Nee, ook Jonathan

niet. Niemand. Al 40 dagen lang. Helemaal niemand. Iedereen houdt zijn mond, iedereen geeft niet thuis.

Behalve één: David. Voorbeeld van de Heere Jezus.

Tekenend toch? Hoe vaak gaven wij niet thuis? Ja, thuis erover praten dat het zo achteruit gaat en dat de samenleving vijandiger wordt, en dat bepaalde partijen het christelijke weg willen hebben, daar thuis over praten gaat wel, maar in het strijdperk? In je familie, op school, op je werk. Als Naam, dag, inzetten, gaven van de HEERE ontheiligt worden? Als je het leest of hoort in boeken, dvd's, films, programma's? Hoe vaak gaven we niet thuis? Namen we het weer niet voor de HEERE op? Lieten we het maar voor wat het was? Want we dachten: wat zullen ze zeggen als ik mijn mond opendoe? Wat zullen ze van mij vinden? En met me doen? En me behandelen? En van lieverlee, na 40 dagen, ging je er nog aan wennen ook. Hoorde je het nauwelijks meer, of in elk geval het deed je niet zoveel meer. Je wende eraan. Je liet het maar zo.

Ja, weet u wanneer we in het geweer komen? Als ze aan ons komen. Ons werk afkraken, onze prestaties kleineren, onze favorieten afkraken, onze goede naam besmeuren, aan onze auto komen, aan onze ipad of iphone of mobiel, aan ons kind. Ja dan veren we op. En we gaan er dwars voorliggen en laten van ons horen. Maar als het gaat om Gods zaak? Gods Naam, Gods eer? Wie treedt naar voren? Wie neemt het ervoor op? God zocht alom, maar ach, Hij vond er geen.

Als Gods zaak op aarde van ons afhing..... Als wij die overeind moesten houden..... Dan zag het er slecht uit. Wij hebben onszelf er niet voor over. Wij hebben onszelf liever dan de zaak van de HEERE. Wij moeten wederom geboren worden. Wij zijn ongeschikt voor Gods koninkrijk. Daarmee doen we de HEERE wel gruwelijk tekort en onrecht en oneer aan. Verzaken we onze roeping. Als de HEERE onze zaak zou behartigen zoals wij de Zijne....

Niemand die naar voren treedt. Ja toch: één. David. Ik kom tot u in de Naam van de HEERE der heirscharen, de God van de slagorden van Israel, Dien gij gehoond hebt. Nee, niet de slaven van Saul maar de levende God is aangetast. En dat voelt David, dat gaat hem aan zijn hart. Daarvoor neemt Hij het op. En in David zien wij hier opnieuw het beeld van de grote Zoon van David. De Heere Jezus. Hij neemt het op voor de zaak van de HEERE, voor de Naam en eer van God. Om die te laten glanzen in hemel en op aarde. Hij treedt de satan tegemoet. Als Kind in Bethlehems stal komt Hij eraan. Zonder geweld en zonder pracht en praat die indruk maakt. Hij had geen gedaante noch heerlijkheid. Om de duivel tegemoet te treden. En Hij heeft er Zichzelf voor over. In Getsemane

maakt de duivel Hem bang. Probeer de satan hem te bewegen terug te gaan. Het op te geven. Maar Hij worstelt Zich erdoorheen. En Hij gaat verder. Naar Golgotha. Tot het einde toe, de dood aan het kruis. En God wekt Hem op uit de doden. Satan is verslagen. Zijn kop is vermorzeld. En God toont Hem aan de wereld. Zoals God in deze geschiedenis David toont aan het volk: deze is het. Deze is Mijn Gezalfde. Hij is uw koning, die u verlossen zal. Zo heeft God in de opstanding Zijn Zoon getoond: Deze is het. Hij heeft overwonnen. Hem toont God in de prediking. Hij heeft Gods Naam hooggehouden. Hij heeft tegen satan gestreden. Een voor velen. Hij voor anderen. Zoals David: één voor het volk, één voor velen. Jezus Christus: Eén voor velen, voor anderen, die de strijd altijd maar verliezen. Ontlopen willen. Nooit zouden winnen. Hij wil voor u strijden. In Hem zoekt God uw belangen, hoewel u de Zijne niet gezocht hebt. Hij wil uw leven hebben, meenemen. Laat Hem uw Koning zijn. Uw Middelaar, uw Zaakwaarnemer bij God.

Zo komt de HEERE met het Evangelie aanbod tot ons. En dan is het nog maar de vraag of wij niet als Goliath zijn. Want kijk, als je deze geschiedenis leest, dan heb je altijd sympathie voor David. Je voelt je toch wat één met hem. Klein, en toch zo naar die reus toe. Maar David is de man, die Gods Naam ter harte gaat, Gods zaak in zijn hart heeft, op God vertrouwt standvastig en onbevreesd. Goliath is de man die denkt: ik kan zo'n beetje doen met God wat ik wil. En wie doet zo met Gods Evangelie aanbod? Och, ik leef eraan voorbij, want ik kan doen wat ik wil. Ik leef onbekeerd verder, en wie doet me wat? Elke dag dat we onbekeerd verder leven dagen we God uit, tarten we God. En we denken: och dat valt wel mee, ik kan best ermee doen wat ik wil en dat loopt heus zo'n vaart niet. En je gelooft niet dat God je elk moment kan laten arresteren door de dood en voor eeuwig wegwerpen. Je gelooft niet dat God recht zal spreken. Je daagt God uit. Dag in dag uit..... totdat het te laat is, of: totdat je ingewonnen word. Totdat je Hem te voet valt. Maak mij zalig. Neem mij in Uw werk op en mee.

### 3 David en wij:

En wie zo werd ingewonnen krijgt hart voor Gods zaak. Krijgt pijn als dingen van de HEERE worden aangetast en geminacht. In de samenleving, om je heen, in je hart en leven. Zijn Naam, Zijn dag, Zijn inzetten, Zijn gaven, Zijn Gemeente, want ze zijn van Hem. Hoe dichter bij Christus, hoe meer antenne voor de dingen van de HEERE. Hoe meer minder je genieten kan van dingen die de HEERE bedroeven. Hoe meer pijn je voelt van dingen die de HEERE aantasten. Hoe meer verlangen om te strijden voor de zaak van de HEERE. Daar waar Hij je roept: in de samenleving, op je werk, in je gezin. Om te strijden.

En juist dan komt de satan als een reus op je af. Om je terug te drijven, te verschrikken. Reus vervolging, reus wetenschap, reus redenering, reus aanklacht, reus onmogelijkheid. Om je op te sluiten in kasteel twijfel en te verlammen, terug te laten gaan. Hij heeft van die plaatsen waar hij zich graag opstelt: voor een dominee, onderaan de preekstoel. Maar ook: voor de avondmaalstafel, aan het begin van een kruisweg, voor de poort van bekering, voor de doodsrivier.

Eén ding is zeker : het is een gewonnen strijd. In Christus zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons liefgehad heeft. En Gods rijk zal eeuwig overwinnen en hemel en aarde vervullen. Omdat Christus de strijd overwonnen heeft. En de Heilige Geest leert dat. Als bij Petrus op de golven. Zien op Hem. Zodra Petrus op de golven zag zonk hij weg, maar als hij op Jezus zag, bleef hij staande. Zo tegemoet gaan. Onbevreesd.

Weet u waar het maar om gaat? David kon zeggen: Goliath komt met zwaard, speer en spies, maar ik kom in de Naam des HEEREN. In opdracht van de HEERE, omdat Hij mij geroepen heeft. Beslissend is niet wat ik bij me heb, aan wapens, maar in wiens naam ik kom. Of ik door de HEERE geroepen ben, of mijn gaan en strijd in opdracht van de HEERE is. Of ik Zijn stem opvolg, die roept tot bekering, die roept tot opvoeden, tot getuigen, tot belijden. Concreet betekent dat dat ik weten moet als ik iets wil zeggen tegen die of die of het de roeping van de HEERE is om het te doen. Daar hoeft je bij bekering nooit aan te twijfelen want daar roept de HEERE ons allemaal toe. Maar verder kan het best wel eens moeilijk zijn: is het op mijn weg om hier wat van te zeggen en die aan te spreken? HEERE, maak mij bekend waartoe U mij roept. Ik kom in de Naam des HEEREN. Hij riep me ertoe.

Als David, de reus tegemoet. Je voelt je zo klein. En de reuzen brullen je zo tegemoet. Terug, geef op, lukt niet, onbegonnen werk. Maar ga met David de reus tegemoet. Dan vallen twee dingen op. Ten eerste: David gaat met zijn eigen mogelijkheden. Hij probeert het harnas van Saul wel, maar legt dat gauw weer weg. Daar kan hij niet mee uit de voeten. Dat hoort bij Saul maar hij is David. We hoeven niet de gaven van anderen te hebben. Dat kun je wel eens verlangen: als ik maar zo goed uit mijn woorden kon komen als die of die, als ik maar zo ad rem was als die of die, als ik maar wat steviger eruit zag, dan..... Nee, God roept je met je eigen talenten en gaven. Hij zei tegen Gideon, ga heen in deze uw kracht. Zo, met jouw gaven en jouw beperkingen roep Ik je. En het tweede dat opvalt is, David zoekt een eenvoudig middel. 5 steentjes. Ik stel me voor: hij heeft die wel uitgezocht. Als je steentjes wil laten ketsen over het water dan zoek je lange, platte steentjes op, die moet je daarvoor hebben. David zal kleine scherpe steentjes opgezocht hebben, die zijn geschikt. Zoek ik het te ver als ik zeg: een christenstrijder zoekt de steentjes van Gods beloften in de rivier van het Woord. Dan is het wel goed om daar in thuis

te zijn, geoefend te zijn. De steentjes van Gods beloften in het Woord weten te vinden.

Tegen reus vervolging: dat steentje van de belofte: Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoude.

Tegen reus wetenschap: zou voor de HEERE iets onmogelijk zijn?

Tegen reus redenering: de vrede Gods die alle verstand te boven gaat.

Tegen reus aanklacht: al waren uw zonden als scharlaken ze zullen wit worden als sneeuw.

Tegen reus onmogelijkheid. Wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God.

En één zo'n steentje doet heel zo'n reus in elkaar zakken. Dat zul je meemaken! Als je met die steentje de reus tegemoet gaat. Dat hij machteloos is. De woorden Gods zijn sterker dan de dreigingen van de duivel. Weet u daarvan? Heerlijk toch: dat zo'n steentje uit de rivier van Gods Woord je vrij maakte van vrees en angst? En je deed overwinnen? En je durfde verdergaan. En je kwam er doorheen, en je vertrouwen bloeide open, en de schuldvergeving brak door, en je leven veranderde, en het kruis was te dragen. En je kon verdergaan. In 's HEEREN mogendheden.

Zo de reuzen tegemoet. En als het dan niet goed afloopt? Als de reus je leven afneemt. En een christen martelt tot hij sterft? Wint de reus dan? Nee, want wat hij wint en afneemt, het geloof zal staande blijven. Dan heeft hij toch verloren. Dan haal ik de overzijde door de dood heen. Ik heb de goede strijd gestreden, de loop beëindigd, en het geloof behouden. Door U door U alleen om 't eeuwig welbehagen.

Amen